

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 95. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_227A-txt-shoot-idm2960/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

lighed, en hvilken er sagt af Propheten Dauiel, da stoe paa Biergene hvo som er i Jødeland, thi disse ere Hevns Dage, at alle de skrevne Ting skal fuldkommes, men vee de frangtsommelige og dem, som give Die, thi der skal være stor Nød paa Jorden, og en Brede over dette Folk, og de skal falde ved skarpe Sværd, eller føres fangne til alle Hedningene, og Jerusalem skal nedtrædes af Hedningene, indtil Hedningenes Tider fuldkommes, hvor Udselet er, det hen skal Ornene forsamles. Ps. 2. Ap. G. 4. 5. Moseh. 28. Dan. 9. Matth. 24. Luc. 21.

Saadanne Ord vare talte i Herrens Navn over Jødernes Folk og Jerusalems Stad, og see! forgetive Aar vare ikke udslebne siden Jesu Død, da gjorde Jøderne Oprør imod de Romere, og de udsendte en Krigshær med det Orne billede til Fane og Banner, som var deres Mærke i Striden fra fordim Tid, og de belejrede Jerusalem i mange Dage, saa der var ikke Brød, og de aade Menneskeskiød, døde Blig, og Wiedre slagtede deres Værn til at æde, alt som Mose havde talet. Paa det Sidste finge Romerne Overhaand, og de kom i Staden, og sloge Unge og Gamle med skarpe Sværd; men han, som raadte for de Romeres Krigshær, det var Titus, Keiserens Son udi Rom, han saae den prægtige Tempel, og forordnede strængelig, at Ingen skulde giøre den Skade, og dog maatte det seie sig, at et Blus blev kastet i Tempelen, og den opbrændtes, thi Herren

havde talet det, og sagt: Himmel og Jord skal forgaae, men mine Ord skal ingentunde forgaae. Og der de Romere vare trætte af Mord, da toge de til Fange, og solgte de fangne i Tusindetal med Keinder og Værn i Trældom til fremmede Lande, og der saties des Klokmand, og Folket adspredtes fra Hav og til Hav, og mere end sytten Gange hundredrede Aar ere siden forløbne, og Jøderne vauke endnu ustadig omkring med det havens de Hjerte.

Saa vorte da Guds Ord, og fik Magt, og blev vitteligt for mangehaande Folk i de tre Verdens Parter, i alle de Lande, hvor Romerne raadte, og der trehundredte Aar efter Kriiserens Fødsel vare udslebne, da lod Keiseren i Rom, han heed Constantinus, sig døbe til Christen.

I de Dage var Tydskland og Norden, det er Danmark, Norge og Sverrig ved en Del at ligne, thi kun lidet dyrkedes Jorden, og Folkene vare vilde af Sind, vilde Dyrskid var deres kiereste Spise, og Krig deres kiereste Haandtering. De magtige Romere, som havde det Sind, at de vilde raade allene i Verden, og have alle Folk til Tralle og Tjenere, de drog og saa ind i Tydslands Skove med store Krigshære, men hvad de vandt havde lidt at betyde, og det blev Enden, at Romernes Been laae tykt paa Marken, og de, som blev i Live, maatte fligte med Skamme. Men det var endda ikke nok, thi da Romerne bleve skrøbelige af Graabserie og

